

Til lovforslag nr. L 315. Tillægsetænkning afgivet af Socialudvalget den 24. juni 1993

Tillægsetænkning

over

Forslag til lov om kommunal aktivering

Udvalget har, efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til socialministeren, som denne har besvaret dels skriftligt, dels i samråd. Nogle af udvalgets spørgsmål og ministerens svar herpå er optrykt som bilag til tillægsetænkningen.

Der er af socialministeren og af et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Socialministeren har over for udvalget oplyst følgende vedrørende spørgsmålet om anke af aktiveringstilbud, der blev rejst under 2. behandling:

1) Regler:

Ifølge lovforslagets § 2 har kommunalbestyrelsen ansvaret for tilbudene om aktiverende foranstaltninger, der kan gives til kontanthjælpsmodtagere. Det skal tilstræbes, at kontanthjælpsmodtagerne får flere tilbud at vælge imellem.

Efter lovforslagets § 20 træffer kommunalbestyrelsen beslutning om konsekvenserne for kontanthjælpsmodtagerens ret til udbetaling af kontanthjælp efter reglerne i lov om social bistand, hvis et tilbud om aktivering afslås af pågældende. Denne afgørelse kan indbringes for de almindelige klageinstanser, jf. lovforslagets § 21, stk. 1, (efter afstemning ved 2. behandling § 23, stk. 1).

Efter lovforslagets § 21, stk. 1, (§ 23, stk. 1) kan kommunalbestyrelsens afgørelse om, hvorvidt en kontanthjælpsmodtager er berettiget til tilbud om aktivering, ligeledes indbrin-

ges for det sociale ankenævn efter de almindelige klageregler i bistandsloven.

Kommunalbestyrelsens afgørelse om indholdet af tilbud som en realisering eller en udførelse af kommunalbestyrelsens afgørelse om, at en kontanthjælpsmodtager er berettiget til tilbud om aktivering, kan derimod ikke indbringes for det almindelige klagesystem, jf. lovforslagets § 21, stk. 2. (§ 23, stk. 1).

Dette indebærer, at en kontanthjælpsmodtager, der afslår et tilbud om aktivering, vil kunne indbringe kommunalbestyrelsens afgørelse om berettigelsen til kontanthjælp for de almindelige klageinstanser.

Sagen bedømmes efter bestemmelsen i bistandslovens § 40, hvorefter ydelsen af hjælpen forudsætter, at den pågældende ikke har et rimeligt tilbud om arbejde eller deltagelse i beskæftigelsesfremmende foranstaltninger. Klageinstansen vil herunder kunne tage stilling til rimeligheden af begge typer tilbud i forhold til den enkelte kontanthjælpsmodtager og dennes situation.

Hvorvidt et tilbud kan anses for rimeligt, afhænger af en konkret vurdering af den pågældendes kvalifikationer og forudsætninger i øvrigt, sammenholdt med tilbudets art og omfang, herunder også en vurdering af løn- og ansættelsesvilkår.

Indholdet af tilbudet efter lovforslagets § 2 skal så vidt muligt tilpasses kontanthjælpsmodtagerens behov og ønsker ud fra de muligheder, som den enkelte kommune har for at tilbyde en bredere vifte af tilbud.

Det er forudsat, at kommunen i denne forbindelse drøfter tilbudet med kontanthjælps-